

KEGYELEM I.

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. november 06.

A kegyelem növekszik az életünk felett, mert van egy Istenünk. Az én Istenem fogja *betölteni* minden szükségleteket, az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban! Azt hangsúlyozzuk ki, hogy az *én Istenem*. Kinek az Istene? Az én Istenem, személyesen! Kinek az ellátója Ő, kinek a *gondviselője*? A te szükségleteidet is betölti.

Szabadokká válunk belül. És ahogy a kegyelem *szabaddá* tesz minket belül, úgy kezd el minden áradni az életünkön. Egy igen izgalmas életet élhetünk, ha hitben élünk. Emlékeztetni szeretnék arra, hogy amiről csak *megvallást* teszel, hogy *ki az Úr* az életedben, Ő *azzá válik* az életedben. Az egész világnak az üdvözítője Ő, főleg azoké, akik hisznek.

Miért mondjuk ezt így? Sokak hiszik, hogy Ő Isten, de *nem fogadják el* az ő üdvözítőjüknek. Nem vallották meg ugyanis Őt az életük *személyes Urának*, és Megváltójának. Ezért nem tudják megtapasztalni az *üdvösségüket*. De ez nem ránk vonatkozik. Mi megvallottuk Őt életünk Urának, és Megváltójának!

Nem csak, hogy Ő az *Urunk*, hanem Ő a *Gyógyítónk* is egyben. Nem csak egy olyan Istenről van szó, aki tud gyógyítani, hanem személyesen Ő az én *gyógyítóm*. Ámen! Ő az én *üdvözítőm*, Ő az én *gondviselőm*, az én *oltalmazóm*, tehát Ő az enyém.

Amit *rendszeresen megvallasz* az életedben, hogy *ki Ő* neked, *azzá válik* számodra. És az lesz az, amit Ő *meg tud tenni* a számodra, azzá lesz Ő neked. Amit mondasz, *azzá válik* számodra az Úr.

Az az Ő akarata a számodra. És ez a *felelőssége* a hívőnek, az életében. Egy kis áttekintést szeretnék tenni erről. A hívőnek *minden nap* szüksége van arra, hogy megtegye a *megvallásait*. Nem arra gondolok, hogy az egész Imakönyv minden megvallását, minden nap elmondod, de mondjuk, felkelsz reggel, teszel egy megvallást arról, hogy:

Az Úr meggyógyította a fejem tetejétől a lábam újáig az egész testemet! Megújítja a testem minden szervét, minden artériám átjárható, nincs elzáródás a testemben. Az I. Péter 2/24 élete átjárja az egész testemet. Mindaz, ami nem életet termel a testemben, az levágatik az élete forrásáról. Ezért a rák meghalt a testemben, a daganatok eltávoztak a testemből, az immunrendszerem egyre erősebb és erősebb. Az életem minden területén növekszem minden nap.

Amit mondasz, *azzá válik* számodra az Úr. Valaki azzal a hírral jött hozzám, hogy majdnem meghaltam. Tegnap is elmondtam, hogy mit gondolok erről az érzésről. Én, mivel katonai kiképzést kaptam, katonai iskolába jártam, ha valaki így mert szólni akkor kapott utána valamit, ott ahol igazán érzi.

Ha akarod, hogy az Úr pl. a Gyógyítóddá, váljon az életedben, akkor azt *ki kell mondanod*, és *örömteljesen* kell a megvallásaidat megtenned. Ha pedig valami katasztrófális

dolog történt veled, pl. egy defektet kaptál, nem kell azt megvárni. Már most megetheded a megvallásaidat.

Mert azzá válik számodra, amilyen megvallásokat teszel róla. Ő lesz az Urad abban, és fogja a növekedést hozni. Mindenkinek van *elhívása*, de azt az elhívást tudjuk *szélesíteni*, tágítani a látásunkat arról. Ha megnézzük a világban a híres szolgálatokat, mit mondanak?

Néhányan a 40-es éveikben vannak, és pontosan *azzá váltak*, amilyen megvallásokat tettek előzőleg. Megvallották hosszú évtizedekig, hogy az emberek *meghallgatják* az én üzeneteimet. Amikor az én prédikálásom megy a tv-ben, akkor nem kapcsolnak át másik csatornára, hanem végighallgatják azt, és *befogadják* azt. Ezeket megvallották, és ma a világon a legnagyobb televíziós szolgálatok.

Most gyógyulás van a gyomorban. Az a rák most hal meg, *elhagyja* a testedet, eltávozik, eltűnik a testedből, a gyógyítások ajándékai által Isten kegyelméből. Meg fogom tanítani nektek, hogy miként működik ez, és hatalmunk van arra, hogy az a *kegyelem*, amiben állunk, abban *növekedhessünk*.

Az Apostolok cselekedeteit taglaltuk már az elmúlt alkalommal is. Most ismét rátekintünk...

Apostolok Csel. 4/33 És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonytságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.

Ugye *erő* van abban, amikor Jézusról prédikálunk, és Jézusról tanítunk. *Nagy kegyelem* volt *mindnyájukon*, azt írja. Nagy kegyelem. Hogyan lehet ezt megtapasztalni? Erről fogunk ma tanítani, s el fogjuk magyarázni.

Emlékeztetek benneteket arra, hogy az Úr *szétszórta* a gyülekezetet, mert üldözések jöttek, nem az Úr üldözte őket, hanem az ördög nagy hibát követett ott el. A 8. fejezetben ugyanis azt olvasod, hogy szétszóródott a gyülekezet, kivéve az apostolokat.

És ki az, aki felett ott volt ez a *nagy kegyelem*? A gyülekezet felett, *mindnyájuk* felett. Kimentek *prédikálták az Igét*, és naponta gyarapodott a gyülekezet az üdvözülőkkel. Az *Ige növekedett*, és így terjeszkedett a gyülekezet.

Azt is taglaltuk az elmúlt héten, hogy Jézus felemeltetésekor adott ajándékokat az embereknek. Ezek a *szolgálati ajándékok* a Gyülekezeti Test *építésére* vannak, hogy növekedjünk. Meg szeretnénk szerezni ezt a kegyelmet, és *növekedni* benne, hogy nagy kegyelem legyen mindannyiunk felett.

Példabeszédek 19/12 Mint az ifjú oroszlánnak ordítása, olyan a királynak haragja; mint a harmat pedig a füvön, az ő jóakarata.

Van-e királyunk? A királyok Királya, és az uraknak Ura a *mi Királyunk*. Tudjuk, hogy Ő az Úr. Az Ő *kegyelmsége*, az Ő jóakarata, olyan, mint a harmat a füvön, az életünk felett. A harmat lehet ritkásabb, vagy lehet sűrű az a harmat. Olyan sűrűn is leszállhat a harmat, mintha eső lett volna, szinte csöpögnek ezek a cseppek a füvön. Ez a kegyelmség, vagy ez a jóakarata mindannyiunk élete felett úgy volt ott, mint a *harmat*.

Valami volt rajtuk, és ez a kegyeltség. A kegyeltségnek, a *kegyelemnek* különböző *szintjei* vannak. Különböző fokozatai vannak, a pásztor konferenciánkon megtapasztaltuk ezt. Amikor kiléptem ide, úgy *szállt le* ránk, mint a harmat. És meg fogom nektek mutatni, hogy szintenként, *rétegenként* jön az életünkre.

Különböző fokozatokban, szintről-szintre ereszi az Úr az életünkre. A korai gyülekezet idején együtt voltak a gyülekezetesek, és addig *növekedett* felettük a kegyelem, míg a végén azt mondja az Írás, hogy *nagy kegyelem* volt mindannyiukon. Jakab 4/6-ban írja az Ige, hogy – *de majd nagyobb kegyelmet ad.*

Nem tudom, hogy akik nem voltak ott jelen, azok hogy fogják ezt a nagyobb kegyelmet megtapasztalni, de akik ott jelen voltak, pásztorok és szolgálók, és imatestvérek, azokra *rászállt* ez a nagyobb kegyelem, mint a harmat, és már úgy mentek el, hogy ez a *nagyobb kegyelem* rajtuk volt.

És itt a Jakab 4/6-ban úgy fejezi be az Ige, hogy az *alázatosoknak* még *több* kegyelmet ad. Jézus pedig *növekedett* az Isten és az emberek előtt való kedvességben, vagy kegyeltségben.

János 1/16 És mindnyájan az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre.

És a Bővített bibliafordítás egy kicsit mélyebb betekintést ad erről, mert még több kegyelemről tanítunk ma, hogy mit is jelent. Ez a Bővített fordítás kihangsúlyozza nekünk, hogy miről is van ekkor az életünkben szó?

„Mert mindnyájan az Ő teljességéből, bőségéből egyik kegyelmet a másik után nyertük, azaz részesedtünk az Ő teljességéből, bőségéből, ellátást adott belőle nekünk, egyik szellemi áldás után, a másik szellemi áldást nyertük, sőt még kegyeltséget is kegyeltségre, és ajándékot ajándékokra halmozva.”

Jézusnak János apostolát úgy is próbálták megölni, hogy olajban főzték, és úgy sem tudták megölni. Ez kegyelem. Olyan volt, mintha megfürdött volna, semmi nem ártott neki, és akkor száműzték őt arra a szigetre. Mondja az Írás, hogy az egyik kegyelmet, a másik után kaptuk, vagyis *rétegenként* van az életünk felett. Az egyik *szellemi áldást* a másikkra halmozza az Úr.

A Biblia tanítja, hogy *minden szellemi áldással megáldott* minket. És kegyeltségre kegyeltséget halmozott az Úr, és ajándékokra ajándékot. Vagyis az Ő kegyelmét rétegekben teszi rá az életünkre. Így lehet az, hogy *kegyelmet kegyelemre* halmozva élhetünk.

Lehet, hogy már az Úr kegyelmében élsz, és megajándékoz a kegyelmének egy *következő szintjével*. És annak a kegyelemnek megint egy *következő rétegével*, addig halmozva ezt, míg a végén *nagy kegyelem* van felett. Ha lehet belőle *még többet* kapni, akkor hogyan lehet ezt megszerezni, és miként *befolyásolja* ez az életünket? Mert a kegyelem egy *valóságos* dolog.

Zsidó 4/16 Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiségéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk, és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

Nem tudunk akkor bizodalommal, *bátorsággal* járulni a trón elé, ha *bűntudatban* vagyunk, hogyha a *törvény alatt* élünk.

Róma 6/14 Mert a bűn tirajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

Vagyis nem tartozunk a törvény alá, a *kegyelem alá* tartozunk. Ezért járulhatunk *bátorsággal* a trón elé, hogy irgalmasságot nyerjünk, *kegyelmet* találjunk, a szükséges időben segítséget nyerjünk. A mi kegyeltségünk, az a mi *segítségünk*.

Érdekel-e téged, hogy *nagyobb* kegyelmet nyerj Istentől, nagyobb isteni segítséget? Mert ez a kegyeltség, ez a mi segítségünk. Az eddigi életünk sikereinek az *eredményei* is ezen alapulnak. Lehet, hogy úgy gondolsz, hogy te hoztad ezeket a sikereket elő, de ez csak Isten *kegyelme* által volt lehetséges. Pál így vélekedik erről a következő Igében:

Korinthus I. 15/10 De Isten kegyelme által vagyok, ami vagyok; és az Ő hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló; sőt többet munkálkodtam, mint azok mindnyájan, de nem én, hanem az Istennek velem való kegyelme.

Istentől *több* kegyelmet kapott arra, hogy még *többet* elvégezhesen. Mi a helyzet akkor, ha az életünkben ez a kegyelem megkétszereződik, vagy tízszeresére nagyítja fel Isten az életünkben, hoz-e ez különbséget?

Egy pontban észre fogjuk ezt venni, hogy azokon a helyeken, ahol eddig csak küszködtünk és küszködtünk, azok a dolgok most *könnyedén* mennek majd. És amelyeket nem tudtunk eddig megtenni, azokat most *képesek* vagyunk megtenni. És azokon a területeken, ahol eddig kudarcot vallottunk, ott most *győztesek* leszünk.

Ezeket a hátunk mögé tudjuk vetni, ha megfelelő kegyelem van az életünk felett. Akkor képesek vagyunk bármilyen áldást elfogadni Istentől, és nincs olyan csoda, ami túl nagy lenne Istennek. Mindez persze hit által jön hozzánk, de *kegyelemből hit által*. *Kegyelemből* tartattatok meg hit által, mondja a Biblia.

Soha nem hallhattad volna meg a hit beszédét, ha Isten kegyelme nem talált volna meg veled. Elvitt téged arra a *helyre*, ahol meghallhattad a *kegyelem üzenetét*. És ha a kegyelem elég nagy feletted, akkor képes vagy *elfogadni a gyógyulásodat*. Vagy bármilyen mértékű *anyagi áldást* is képes vagy elfogadni.

Ha ez a kegyelem megfelelő *nagy* feletted, akkor azokon a területeken, ahol eddig küzdöttél, most *könnyedén* magad mögé csapod és otthagysz. Megszabadulhatsz így bármilyen szenvedélybetegségtől, *ellent* tudsz állni bármilyen kísértésnek. Vagyis érdekel-e, hogy hogyan lehet még több kegyelmet kapni?

Zsoltár 119/58 Teljes szívből könyörgök a Te színed előtt: könyörülj rajtam a Te ígéreted szerint!

Az Istentől való *kegyeltséget kéri*. Tehát az Atyától mi Jézus nevében kérhetünk még több kegyelmet. Mit kell ahhoz tennünk, hogy még több kegyelmet nyerjünk? Isten hűséges, és nem kell Őt nagyon rábeszélni olyanra, ami eredetileg is az Ő elképzelése, vagy az Ő ötlete volt. A *kegyelem* és az Ő jóakarata, az Ő elgondolása volt az életedben.

Miért van az, hogy egyesek *nagyobb* kegyeltségben járnak, mint mások? Ugyanis Isten nem egy igazságtalan Isten. Hanem ott van a különbség, hogy ők valamit bizonyára másként

tesznek, mint azok, akik felett ez a nagyobb kegyelem van. Meg kell vizsgálni tehát, a *mi részünket*.

Zsoltár 89/17 Mert az ő erejüknek ékessége Te vagy; a Te jóakarattal emeled fel a mi szarvunkat.

A Te kegyeltségeddel fogunk mi felmagasztaltatni. Itt van a *előléptetés*, amikor felléphetünk a következő szintre, felmagasztaltatunk arra a következő helyre.

A Te kegyeltséged által adsz nekünk győzelmet – mondja egy másik fordítás.

Miért *győzünk* tehát? Azért, mert Isten kegyeltséget adott nekünk. Hogyan nyertük el a *sikereinket*? Úgy, hogy Istennek kegyeltsége, jóakarata volt felettünk.

Az egyik héber fordítás szerint: *az embernek a kegyeltsége azáltal növekszik, hogy Istennek a tetszésére van.*

Vagyis egyre nagyobb erővel tudunk *befolyást* gyakorolni így az életre. Hogyan tudom én kezdeményezni azt, hogy ez a kegyelem *növekedjen* az életem felett? Hogyan tudom azt hozni, hogy ez a kegyelem *erőteljesebb* legyen az életemben, mint eddig? Az *Ő tetszésére* kell lennem. Ha *jobban* a tetszésére leszek Istennek, akkor *nagyobb* kegyelmet ad.

Nagyobb tetszésére vagyok Istennek, akkor nagyobb kegyelmet fog adni nekem. Nem szabad ezt összekeverni a keresztényeknek azzal a törvényhalmazával, amelyben megfogalmazzák a szabad és nem szabad dolgokat.

Példabeszédek 16/7 Mikor jóakarattal van az Úr valakinek útjaihoz, még annak ellenségeit is jóakaróivá teszi.

Még a gyűlölőit is megbékíti vele – mondja egy másik fordítás, ha az Úr jóakarattal van valaki felé. Azokat, akik gyűlölik őt, azokkal is békét szerez az Úr.

Azok ugyanis, akik a te ellenségeid, azok a te sérelmeid keresik, hogy megsértsenek, hogy bántsanak. De nem tudnak. Miért? Azért, mert az Úr *békét* szerez velük, attól még ellenségek ők, ellenségnek hívod őket, de most már másokkal harcolnak, nem veled.

Attól még nem fognak téged kedvelni, attól még ott leszel az ő listájukon, de az évek telnek és múlnak, és ha továbbra is az Úr *tetszésére* vagy, akkor ezt a *békét* Ő fenntartja. Ez ellentétes azzal, amit sok keresztény hisz.

Ha Istennel jobb kapcsolatba kerülsz, akkor több ellenséged lesz, mint valaha – gondolják. Ha kilépsz Isten szolgálatába, akkor nagyon sok baj jön majd rád, azonban ezzel nem egyezik. Sokan hiszik tehát ezt így, de az Írások ezt nem támogatják. Ha te valóban *tetszésére* vagy az Úrnak, akkor le fogja *csendesíteni* az ellenségeidet.

Zsoltár 41/10 De Te Uram, könnyörülj rajtam és emelj föl engem, hadd fizessenek meg nékik!

11. Abból tudom meg, hogy kedvelsz engem, ha ellenségem nem diadalmaskodik felettem;

Ez egy biztos jele annak, hogy Te kegyeltséget adtál nekem. Te *kedveztél* nekem Uram, mert az ellenségeim nem tudtak győzelmet venni felettem. Mert az *ellenségeink Istennel harcolnak*, és az ellenségeidnek van más problémájuk rajtad kívül is.

A Prédikátorok könyvébe hajtunk, és a csapdákról beszélünk. A tör és a háló, egy asszonyról írja itt, de egy férfivel ugyanúgy megeshet, néha még inkább.

Prédikátorok 7/26 És találtam egy dolgot, mely keservesb a halálnál; tudniillik az olyan asszonyt, akinek a szíve olyan, mint a tör és a háló, kezei pedig olyanok, mint a kötelek. Aki Isten előtt kedves, megszabadul attól; a bűnös pedig megfogattatik attól.

Vannak olyanok akik, azt tűzik ki célul, hogy egész családot tönkretesznek. De aki Istennek *tetszésére* van, az ki fog *menekülni* ezekből a helyzetekből. Ugyanis kegyelmet fog kapni arra, hogy könnyen *kijöjjön* ezekből a kísértésekből, míg mások *beleesnek* ezekbe a kísértésekbe. Mert Isten *kegyeltsége* által az illető *erősen* tud állni.

Korinthus I. 10/13 Nem egyéb, mint emberi kísértés esett rajtatok; de hű az Isten, aki nem engedi, hogy azon felül legyetek megkísértve, mint amit elszenvedhettek; sőt a kísértéssel egyetemben a kimenekedést is megadja majd, hogy képesek legyetek elviselni.

Minden egyes tör és csapda, amit az ellenség neked tervezett, arra van egy *kimenekedési* útvonal. Hallgattam egy keresztény műsort arról, hogy Eisenhower hogyan tervezte egy bizonyos helyzetből a kimenekedést. Ő ennek a folyamatát tervezte, miközben egy asszony *imádkozott*. Egy egyszerű asszonyka. És az Úr ezáltal ki tudta *jelenteni*, hogy mi fog történni.

Felhívta a Fehér Házat az asszony – a biztonságiak nagyon szeretik tudni, hogy ki telefonál be, ha az ember mond valamit, még aznap le is tartóztatják – és ez az asszony elkezdte azokat sorolni, amit senki sehogy nem tudhat.

A titkosszolgálatosok ezután meglátogatták őt. Elmentek az elnökhöz, és elmondták neki, hogy ez az asszonyka... mondom neked, hogy érdemes meghallgatni, hogy mit mond, mert ezeket amiket ő mond, senki sehonnan nem tudhatja, csak ha Isten nem közli vele.

És amikor meghallgatta őt, elkerült egy olyan döntést, ami katasztrofális lett volna, ha meghozzák. Egy egyszerű *imaasszony* által végezte el Isten, és szigorú katonai *titkokat* fedett fel Isten. Senki nem tudhatta, hogy Churchilllel fog találkozni, ez teljesen titkosan volt a színpalak mögött. És az Úr *kiszabadít* minket a csapdákból.

Azt mindig mondom neked, ha imádkozol, akkor legyen készen a szíved arra, hogy *meghald* azt is, ha Isten azt mondja, hogy nem. Mert legtöbbször, amikor így imádkozunk, sajnos már előre eltökéljük a fejünkben, hogy merre megyünk. Van mindig egy *kiút*, ha Isten *kegyelme* feletted van.

Ha azonban csak arra használod a másikat, hogy te előbbre juss, és viszálykods, nem vagy így *Istennel a tetszésére*, ha nem is nagyon érdekel, hogy most Istennek tetszel vagy nem, akkor a kísértések idején kudarcot fogsz vallani. Azért *buktál* el azon a bizonyos próbán, vagy teszten, mert nem volt feletted ez a kegyelem.

Hiszed-e, hogy Istennek *megfelelő kegyelmével*, minden egyes ellenséges csapdából képes vagy kimenekedni, *elkerülni* azokat? És amikor ellenálltál, akkor ne verd a mellkasodat büszkén, hogy te ellenálltál, hanem tudd, hogy az Isten kegyelme volt.

Az az Ige jött a szívemre reggel, ahogy jöttem be a templomba, hogy *álljatok ellent az ördögnek, és megfut tőletek*. Ha te meg tudtál állni egy olyan helyzetben, amelyben az előtted lévő elbukott, akkor az feletted csak Isten kegyelme volt. Ha ezt észreveszed, akkor még *több* kegyelmet szeretnél nyerni, és kapsz is, és az ellenségeid el fognak hagyni. *Békén* hagynak.

Rá kell ébredni erre, és reggel, amikor felkelsz, ki kell jelenteni, hogy én nem fogok elbukni, hanem Isten kegyelme által kimenekedek mindebből. Ki az, aki még *nagyobb* kegyelmet kap? Akik *tetszésére* vannak Istennek.

Amikor Jézust az ellenségei meg akarták fogni, akkor Ő egyszerűen csak *kiment* a kezük közül és eltávozott, akkora *kegyelem* volt Jézuson. Senki nem veheti el az én életemet, én teszem le én magamtól, mondja a János Evangéliumban Jézus. És amikor ezt mondta, hogy én *Vagyok*, az erő kiáradt, és az összes katona, akik azért jöttek, hogy elfogják Őt, hátra hanyatlottak és elestek.

Jézus tehát olyan életet élt, ahol Isten a kegyelmet a kegyelemre *halmozta* az életében. Ez a szerelmetes Fiam, akiben én igen gyönyörködöm, mondta. És ez a kegyelem felette *mérték nélkül* való volt.

János 8/29 És aki küldött engem, énvelem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek.

Aki engem küldött, az énvelem van. Tanultunk már ma egy kicsit arról, hogy mit is jelent Istennek a kegyeltsége. Az egyik, amiről tanultunk, az Isten *jelenléte*, amely mindig veled van. Az Ő kegyeltségét abban jelenti ki, hogy veled megyek, és *nyugalmat* szerzek neked.

Istennek a *kegyeltsége* volt felette, és ezért az ellenségei nem voltak képesek érinteni Őt. Nem hagyott az Atya engem egyedül, mert... - ez a *mert* nagyon fontos, amit Jézus mondott - ...mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek *néki kedvesek*.

Mi az, amit Jézus tett, reggelente, vagy szombaton, vagy csütörtökön, vagy szerdán állandóan, minden nap? Az *Atya* *tetszésére* volt. Ennek eredményeképpen Isten jelenléte, Isten *kegyeltsége mérték nélkül* volt az élete felett. Állandóan.

Igen, mondod, de én nem vagyok Jézus. Tudjuk, de az ilyenfajta hozzáállással van egy kis probléma, mert azt akarod kihangsúlyozni, hogy azért nem volt Jézusnak soha problémája, mert Ő Isten Fia volt. Így könnyű volt neki, de nekem meg sokkal nagyobb a nehézségem.

Ez hazugság így, ez nem igaz. Igazságtalan lenne akkor azt mondani az Igében, hogy mi ugyanazokat meg tudjuk cselekedni, ha Ő Istenként tette, mi pedig emberek vagyunk. Jézus pedig tanította, hogy aki *énbennem lakozik*, az úgy járhat, ahogy én járok. Vagyis mi képesek vagyunk úgy járni itt a földön, ahogy Ő járt. Lehetséges ez?

Csak akkor lehetséges, ha Ő is úgy járt, mint egy földi ember. Ha úgy tette ezeket, mint egy ember a földön, aki Istennek a *kegyeltségével*, és Istennek a *Szellemével* volt felkenve, és

nekünk ugyanazt a Szellemet ajándékozta, és *ugyanazt* a kegyeltséget, *ugyanazt* a kegyelmet hasonlatosan.

Akkor megláthatjuk annak a dicsőséges lehetőségeit, hogy valóban képesek vagyunk *úgy járni*, ahogy *Ő* járt. Én, mint az az ember, képes vagyok a vízen is járni, mondta egy prédikátor. Hamar kiderül, hogy mekkora hitben vagy, mikor kilépsz oda.

Látjuk az Igében, hogy Jézusnak volt egy akarata, ami különbözött az Atyáétól, ha elmegyünk a Gecsemáné kertbe, ahol azt imádkozta, hogy ha egy mód van rá, akkor múljon el tőlem ez a pohár. Ez azt jelenti, hogy *Ő* nem úgy akarta, ahogy az Atya. Mindazáltal *ne az én akaratom* legyen meg, hanem a *Te akaratom* legyen meg Atyám.

Itt látjuk, hogy *két* akaratról volt szó. Jézus nem csak a *fizikai* fájdalmakra tekintett, amikor ezt imádkozta, hanem belátott a *szellemi* birodalomba. Látta azoknak a bűnöknek a sokaságát, ami a múltból, a jelenből, a generációkon keresztül rá kerül majd. S az *Ő* szellemére lesz ez helyezve, egy időre. Az *Ő* szeplőtelen, tökéletes lényére, és így vált *Ő* *bűnné*, a mi bűneinkkel.

És ekkor kiáltott fel, hogy én Istenem, én Istenem, miért hagyta el engem. Mert Istennek úgy kellett bánni a Fiával, mint a *bűnnel*, úgy kellett megítélnie. Istentől ostromoztatott, verettetett, mondja az Ésaías 53-ban a 4-es vers. Nagyon kicsiny elképzelésünk és megértésünk van arról, hogy itt valójában mi is történt.

Ugyanis soha nem követett el egyetlen bűnt sem, és most mégis *elkülönült* a bűn által az Atyától. *Ő* mindig a tökéletesség volt, a bűntelen lényére lett mindez ráterhelve. Ezért imádkozta, hogy Atyám, ha egy más mód van rá, akkor ne így legyen. De hová kanyarodott vissza? Mindazáltal *ne az én akaratom*, hanem a *Te akaratom* legyen meg.

Vagyis volt-e valami erősebb *Ő*benne, mint a saját kívánsága a saját életére? Mi volt az? Az, hogy az *Atyának tetszésére* legyen. Amiket az Atya mondott neki, azokat megtegye. És miért tette ezt? Hogy a világ megtudja, hogy én *szertelelek* téged Atyám, ezért megyek.

Ezért leteszem az én életemet, hogy a világ megtudja. Miért? Mert az *Ő tetszésére* akarok lenni, bármi áron. Mindegy, hogy mit gondolok erről, hogy mi az én akaratom ebben, én neki akarok tetszésére lenni. És megtette ezt, *Ő* lett a mi hőnökünk. És te ugyanilyen akarsz lenni, mint *Ő*, ugye?

Volt a Biblia iskolában egy professzorom, nagyon nagy szolgálatai voltak. Egy briliáns elme volt, *bibliatanító*, el sem tudod képzelni, hogy miként tesz valaki szert egy ilyen méretű ismeretre, tudásra. Egy olyan elme, ami mindent képes volt befogadni. Beteg lett, és már a halálán volt, harmadik napja haldoklott a kórházban. Az orvosok azt mondták, hogy semmit nem tudnak tenni.

A harmadik napon az Úr szólt hozzá. Azt kérdezte tőle, hogy *kinek a szolgálatában állsz*? A Tiédben, mondta. Akkor az én *akaratomat kell tenned*. Igen Uram, mondta, és azonnal meggyógyult.

A következő napon, a mi bibliaiskolánknak az igazgató asszonya hívta fel, és hívta meg, hogy jöjjön tanítani a mi bibliaiskolánkba. Nagyon fontos volt az Úrnak, hogy *ő* ott tanítson

azzal a tudásmennyiséggel, mert ott nagyon sok diák volt. Szilárd alapokon nyugvó, *tiszta* bibliatanítások voltak ezek. Három éven keresztül lehetett hallgatni az ő kurzusait.

Az Úr nyomatékosan a szívemre helyezte, hogy írjak neki egy levelet, de gondoltam, hogy Uram, miért írjak én neki levelet? Hát írd meg neki, hogy *milyen szolgálatot* tesz. Nem tettem. Valószínűleg nem látta azokat a *gyümölcsöket*, amelyeket a szolgálata termett.

Nem csak *tanítani* tudott, hanem mesterien *prédikált*. Pásztor üzeneteket tanított, fejed tetejére állított, amikor prédikált, úgy kiabált az Úrnak. Egy igazi éledést hozott, amikor kiabált, úgy prédikált az Úrnak. Mester prédikátor volt.

Egy nagy gyülekezetet, több tízezres gyülekezetet vett át Texasban, és amikor ezt a döntését meghozta, akkor egy repülőgép szerencsétlenség áldozata lett. Igazán *kifizetődő* az Úr *akarataiban* lenni. Ez ennyire komoly dolog.

El kell jutni arra a helyre, hogy el kell imádkoznunk, hogy Uram, nem az én akaratom, hanem a *Te akaratom* legyen meg. Mert az Úr *előrelátóbb*, és okosabb ezekben, mint te. Tudja pontosan, hogy mi az, *amire* te és én kaptuk a *kegyelmünket*. Tudja, hogy mire teremtett engem, és nekem Őbenne meg kell *bíznom* ezért.

Ő okosabb nálam. És ezért szükséges nekem hinnem abban, amit Ő mond, hogy az a számomra jó, és szükséges. Az jó nekem, amit Ő mond, neked is. Gyönyörködöm a Te akaratom megcselekedésében, mondja az Ószövetségben, és az Újszövetségben is. Ez a mi akaratunknak az állítása.

Norvel Hayes, mint prédikátor tanítja, hogy egyetlen dolgot tudunk Istennek *adni*, az *akaratumkat*. Semmi mást. Amikor ott a Gecsemáné kertben imádkozott, akkor nem a legjobban érezte magát. Vért verejtékezett és mégis kijelentette, hogy ne az én akaratom legyen meg, hanem a *Te akaratom*.

Tehát ez az Ő akaratának a leszögezése volt, hogy az enyém, a Tiéd. Ezt neked is meg kell tenned. *Gyönyörködöm a Te akaratom megcselekedésében* – ezt neked is mondanod kell. Ezt én minden nap kimondom: – A mai napon beteljesedik Isten akarata az életemben!

És így képes az Úr arra, hogy ha szükséges, akkor *irányt* is váltsak, hogy arra menjek. Úgy kell élned neked is, hogy az Ő *tetszésére* légy, hogy mindig azt cselekedd, ami az Ő *tetszésére* van.

És nem kell úgy érezned, hogy szívesen ezt vagy azt tennéd. Nem is kell megérteni sem, hogy miért. Akkor is képes vagyok gyönyörködni az Ő akaratának a megcselekedésben. Egy szempillantásban képes vagyok megváltozni ebben.

Készíthetek nagy terveket, hogy ide meg oda, és az Úr azt mondja, hogy nem! Abban a pillanatban azt mondod, hogy igen Uram, nem! Akkor nem is akarod azt tenni, mert az embernek a feje azt akarta tenni. Meg kell mondani ilyenkor a fejednek, hogy csendesedjen el. Mert *Isten okosabb* nálunk.

Megint vannak más dolgok, amelyeket én személyesen soha nem teszek. Ahogy mondtam magamban, Európába soha nem fogok menni. És amikor eljön az útirány, hogy arra kell menni, akkor: – Igen, Uram, felveszem ezt az útirányt!

Mennyire szeretem ezt Uram, most jövök rá erre. Mert nekem mondta, és akkor az, az én utam. Azért, mert soha nem tetted azt, nem azt jelenti, hogy nem vagy rá képes, hogy megtegyed.

Volt, akinek azt mondtuk, hogy pásztor leszel, és azt hitte az illető, hogy légből kapott az egész. Persze kell hozzá egy kép, hogy az ember lássa magát abban. Erre idő kell. Ki kell épülnie ennek. Ezért van itt ez a gyülekezet példaként, hogy a gyülekezetek és a pásztorok egy *képet* kapjanak arról, hogy milyen a *gyülekezetbe járás*.

Az is fontos, hogy megértsd, hogy az, ami ma vagy, az nem korlátoz téged abban, hogy mi leszel, ha csak nem hajlandó vagy elfogadni azokat, vagy ha azt gondolod, hogy te okosabb vagy még Istennél is, és *keménynyakú* vagy.

Tehát, ha Isten mutat neked valamit, ami 180 fokban ellentétes azzal, amerre te akarsz menni, amit mindig is terveztél, hogy majd merre mész, akkor is képes vagy irányt változtatni. Ilyenkor kell azt mondani, hogy igen Uram, ha neked tetszik, akkor nekem is nagyon tetszik ez, ez én vagyok, ahogy Te látod.

Lehet, hogy valaki ellenkezik majd veled, hogy ez nem neked való, ez nem a te utad. De bizony az én utam, mert az Úr mondta nekem, és én *gyönyörködöm* a Te akaratod megcselekedésében, Uram.

Képes vagy kezdeményezni Istennek a *nagyobb* kegyelmét az életed felett, hogy Istennek a jó akaratát élvezhesd. Istennek ez a *jó akarata*, előtted megy, követ téged, és ezért kezdheted azzal, hogy máris növekszel benne. Bizonyára fogsz *tetszeni* Istennek abban, ha az *Ő akaratát* cselekszed. Sok tanítás van ezen a területen, mert szükségünk van a nagyobb kegyelemre.

Zsidó 4/16 Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyiszekéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk, és kegyelmet találjunk; a szükség idején segítséget kapjunk.

Amikor találkozom *lehetetlennek tűnő* imakérésekkel, akkor ehhez az igevershez megyek, és *kegyelmet kérek*, hogy irgalmasságot nyerjenek, kegyelmet találjanak.

És nem azt mondja, hogy menjünk a trón elé, és kérjünk kegyelmet, hanem *találjunk* kegyelmet. *Gyűjtsük* azt össze, mert szükségünk van az életben erre a kegyelemre.

Tehát nem úgy imádkozunk, hogy óh Uram, adj nekem irgalmat, kegyelmet, mert mindannyiunk felett irgalmat gyakorolt, és kegyelmet *adott*, amikor odaadta Jézust a *keresztre*, és ezt kinyilvánította felénk.

Ezért nekünk ezt már csak meg kell *találni*, hogy a szükség idején segítséget kapjunk. Miért? Mert *különböző kegyelmek* vannak ott a trón előtt. Melyik kegyelmet akarod felvenni? Kegyelmet a *gyógyulásra*, vagy a *megsokszorozódásra*, vagy az *anyagiakra*?

Van-e ott vajon kegyelem arra, hogy *lelkeket* nyerjél meg? Melyik kegyelmet akarod? Még több kegyelmet az *üzleti* dolgodra, még több kegyelmet az anyagi életedre. Melyik kegyelmet akarod? Azt a kegyelmet *vedd* fel, találd meg, amelyiket akarod.

Nem csak *magunkért* megyünk oda kegyelemért, hanem *mások* számára is odamegyünk, hogy szükség idején segíthessünk nekik. Mert lesz olyan, amikor neked kell segíteni másokon. Szeretnénk, ha mások élete is megváltozna azáltal, ha *segíteni* tudunk nekik.

Ha gátak, vagy különböző akadályok vannak az illető útján, amit az ördög helyezett oda, akkor odamegyünk, és *segítünk* neki. Mert a világnak a *segítségére* vagyunk a hitünkkel abban, amit teszünk.

Az Ige mondja, hogy *nagyobb* kegyelmet ad. Pál mondja Timótheusnak, hogy te annak okáért én fiam *erősödjél* meg, a Krisztus Jézusban való kegyelemben. Vagyis a Krisztus Jézusban való kegyelemnek az *előnyeit* élnünk kell az életünkben.

Mit jelent ez? Hogy azt a rákot te saját magad is *megdorgálhatod*. Takarodj ki a testemből, mondd. Az én testemben nem lehetnek ellenszegülő, lázadó kiskirályságok! Ezért, bármilyen betegségre, rendellenességre képesek vagyunk gyógymódot kapni Tőle.

Egyszerűen hanyagold el a tüneteket, lépjél ki abból, és menj tovább. Elhanyagolod. Ez része annak, hogy *ellenállsz* azoknak a tüneteknek. Figyelembe sem veszed, mert le van *győzve*, minden tünetnek el kell menni!

Róma 6/14 ...mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

A *törvény* Mózes által jött, a *kegyelem* és az igazság pedig Jézus Krisztus által. Vagyis te meggyógyultál, mert te vagy a Szent Szellemnek a lakozó helye. Benned jár, benned szól, és benned kiáltozik. Kiáltsál: Hallelúja! És kiáltsál, hogy dicsérem az Urat, mert Ő él!

Az a Szellem, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, *benned lakozik*, és Ő megeleveníti a testedet. Akkor nem lakhat benned betegség! Megújítja, *megeleveníti* a testedet. Ahogy idősödik a tested, úgy a testednek a megújítására, minden szerved, minden sejtéd *megújítására* van szükséged.

A minap gondolkodtam azon, hogy a háborúk során, ha a katonák megsérülnek... Egyszer egy emberrel beszélgettem, és elmondta, hogy két lövést kapott a harc során a háborúban. Intenzív kezelésem vett részt, és amikor onnan kijött – nem hiszem, hogy újjá volt születve, de lehet – és úgy gondolom csak, hogy az ő szelleme, mint *emberi szellem*, öngyógyító folyamatai által meggyógyult.

Neked mennyivel *több* van, benned ott van Isten *örök élete*, a DZOÉ, az isteni élet, ami egymagában képes arra, hogy *megelevenítse* a testedet, még ennél is több van neked. Ott van a Szent Szellem, Isten van *benned*, aki benned tábort jár, beszélget benned, és elvegyül a te szellemeddel. Ezért ezt ki kell árasztani magadból, ez a keresztények feladata.

A Róma 8/11 szerint: *Annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, és megeleveníti, megújítja a testedet. Minden rebellis sejtet elpusztít a testemben, levágtatik az élet forrásáról Jézus nevében!*

Ezért nekünk isteni szent egészségben kellene járnunk. Hallelúja! Ha problémád van, akkor menjél oda, és vegyél *még több kegyelmet*. Kegyelmet, kegyelemre halmozva. És arról kell *beszélni*, amit az *Úr tesz* érted, mert ki kell mondani azt, hogy Ő ki nekünk.

Mondod, hogy a fájó lábad. Ne panaszkodj, ne mond ezt ki újra, mert az lesz neked. Ne, ne, és ne mondj ilyet. Amikor a legrosszabbul érzed magad, mintha egy kamion ment volna át rajtad, ilyenkor azt kell mondani, hogy *az Úr öröme az én erősségem!*

Az ördögnek a képébe mondjad, a saját *érzéseid ellenére* mondjad! Még akkor is ezt mondod, ha a lelked ilyenkor szenved, mert nem ezt akarja hallani, akkor is ezt mondjad. Hallelúja! Ma kaptatok kegyelmet, mert még ennél is sokkal több van. Egy kiabálós, kiáltozós, örömteljes csapat leszünk.

Hogy lehet szabaddá lenni? Egyszer elmentem egy összejövetelre, talán 1991. februárjában lehetett, 5500-an jöttek össze egy Hagin imakonferencián. És csak kiabáltak, és kiabáltak, 45 percig. Néztam az órát, nem tudták abba hagyni, annyira *szabadok* voltak.

Mondtam magamban, hogy ezt Ausztráliában, Európában és Magyarországon sem értené senki. A bolondok házába zárnának minket így. 45 percig ment ez, és csak növekszik, mi is növekszünk minden területen. *Növekszünk*, szélesedünk, terjeszkedünk.

Majdnem 8 ezer aláírásunk van már! Csak azért nincs több, mert nem vagyunk szorgalmasabbak, néha úgy megfélemezünk róla. Képzeljétek el, hogy találkoztunk olyan pásztorunkkal, aki nem is tudott róla, hogy van aláírásgyűjtés. A barlangjából jött ki, Elizeussal töltötte együtt az elmúlt háromezer esztendő. De most, hogy kijött a barlangjából, vele is aláíratattuk. Az Úrnak az öröme itt van.

Az Izraelbe utazóknak nagy örömeik lesznek, ahogy mennek a busszal ide-oda, megköszönik az Úrnak, hogy eljutottak oda, és elvégzik amiért mennek. Köszönjük mi is az Úrnak, hogy *megváltoztatja* a világot az *imádságaink* által. Mindent Neki köszönünk, ami csak a szíveteken van, mindent meg kell *köszönni*.

Ami *kívánság* a szíveteken van, és amelyek még nincsenek a láthatóban, *előszólítjuk* őket, mint meglévőket. Mert amit csak kértek a könyörgésekben, az imáitokban, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen néktek! Csak köszönöd az Úrnak és köszönöd, és az meg fog *nyilvánulni* az életedben. Ugyanis te *hozod* azt valóságba, neked adta ezt a *képességet*, mert te Istennek a gyermeke vagy, és a Szent Szellem benned van erre.

Ezért reggelente mondod: olyan jól éreztem magam tegnap reggel, amikor felkeltem! Az ördög azt mondja – tényleg? Azt mondja, hogy most is olyan ronda vagy, mint tegnap voltál. Mondd meg neki, hogy nem így van ez, mert én az *Úr szépsége* vagyok. Hallelúja!

Álljatok fel, mindenki jelentse ki: *Én szabad vagyok, növekszem, az Úr ismeretében növekszem, Isten kegyelmében növekszem, nagyobb kegyeltség van rajtam, nagyobb kegyelem van rajtam, gyarapodom, mindenre, amire a kezemet teszem, Isten kegyelme van felettem. Hallelúja! És áldott legyen az Úr neve, ezért én is áldom az Úr nevét. Jézus kegyelmében járok, mert nekem megvásárolta ezt, és még többet veszek magamhoz. Az Úr többet ad nekem, és én azt a többet elfogadom!*

A gyógyítások ajándékai jelen vannak, mert befogadtátok ezt a nagyobb kegyelmet, mindannyian, akik csak *befogadjátok* ezt a nagyobb kegyelmet, ott van felettetek. Ha valaki örömben van, és mosoly van az arcán, akkor lehet látni rajta, hogy a *hit öröme* van rajta.

RÁADÁS: A kézzel írt imádság után, a következők hangzottak még el.

Baranyai László pásztor Dunaújvárosból: Legyen áldott az Úr, legyen áldott az Isten mindörökkön, örökké. Ámen! Nagyon köszönjük Istennek, ez egy kegyelmi helyzet és *kegyelmi megtiszteltetés* is, hogy az ember ide állhat, és szólhat, és jöhet Isten Igéje.

Megtiszteltetés, hogy szólhat emberek felé, akik régebben jártak erre, vagy régebben megtalálták az Urat, pontosabban az Úr talált meg bennünket, és azt mondjuk, hogy – Urunk boldogság együtt lenni azokkal az emberekkel, akiket pár éve még nem ismertem, azt sem tudtam, hogy a világon vannak.

De valamikor, már a világ teremtése előtt Te már láttad, hogy ma itt leszünk Isten dicsőségére, együtt áldjuk az Urat, együtt magasztaljuk, a dicsérettel együtt. Én nagyon elfogult vagyok, de nagyon szépen szolgál az Úr rajtuk keresztül. Az Úr szolgál mindent.

Hallgatom a tanítást, és nagyon boldog vagyok. *Kegyelemben* élhetünk, egy *szabadságban* élhetünk. Egy nagyon mély tanítást adott Isten ma Egyházunk vezetőin keresztül.

De van valami, ami bennem van, amiről szeretnék pár percet szólni. Tudjátok, ha elkezdek szólni az Igéről, akkor mindig jön valami, de egy nagyon fontos dolgot szeretnék szólni, ami ma a lényeg számomra, hiszem, hogy nektek is az lesz.

A kegyelmi munkálkodást végzi Isten, de van valami fontos, és azok a gyülekezetek, ahol szeretetből szolgálhatunk, Dunaújváros, Székesfehérvár és Sárbogárd, már kívülről tudják a következő Igét.

Korinthus II. 1/20 Mert Istennek valamennyi ígérete Őbenne lett igenné és Őbenne lett Ámenné az Isten dicsőségére miáltalunk.

Mondjátok el velem ezt az Igét. Nélkülünk nem dolgozik az Úr. *Használni* szeretne bennünket, szüksége van ránk. Ma azért vagyunk itt, mert ez az a nap, amikor *együtt* tudunk munkálkodni az Úrral, és ezért nagyon boldog a szívem, hogy kaphattam néhány szót. Az Úr áldjon meg benneteket, és köszönöm ezt a megtiszteltetést.

Sandersné dr. Kovács Erzsébet: Rövid volt, de nagyon sokat kaptunk rajta keresztül az Úrtól, bizony miáltalunk munkálkodik az Úr, meg kell ezt becsülni, az Úr kiárasztja ránk az Ő kegyelmét, és használ minket.

Szuhai Péter pásztor: Köszöntelek benneteket. Nagyon hálás vagyok Istennek, hogy pásztorokodhatunk. Olyan embereket ismerek meg, akiket egyébként talán nem. És ahogy Jézus mondta Péternek, hogy senki nincs, aki elhagyja az ő házat, fitestvérét, nőtestvérét, énérettem, és az evangéliumért, hogy *ne kapna száz annyit*.

Köszönjük Istennek a hatvani gyülekezetet, hogy ismerhetjük ezeket az embereket, igazi családokat találunk ilyenkor, és ők is. Örülök, hogy feljöhetek ma ide, és látják, hogy mekkora családhoz tartoznak. Hiszem, hogy boldogok vagytok mindannyian, akik itt vagytok, és legközelebb még többen jövünk.

Egy mondat a kegyelemről, ami itt eszembe jutott most, hogy amikor Isten *kegyelme* munkálkodik az életeden, akkor *Ő harcolja* meg a harcaidat. Ha viszont *nincs feletted* a kegyelem, akkor *neked* kell megharcolnod. Ez a különbség, és ez óriási. Ámen!

Teréz pásztor: Minden dicsőség az Úr, hatalmas az Úr. Isten kegyelme, hogy harmadik ízben mehetek ki most Izraelbe, sok éves vágyam teljesül ezen az úton. Ugyanis az egyik gyermekem, életében először fog eljönni Izraelbe. Nagyon sok mindent szeretnék itt most elmondani, de erre nincs mód.

Hatalmas módon áldotta meg Isten az anyagi életemet, és ahogy előhozta ezekre az utakra számomra azt a megfelelő pénzmennyiséget, amivel segíteni is tudtam Isten kegyelméből másoknak. Mindig ez a vágy volt a szívemben, ugyanis az első két utamat úgy kaptam meg, hogy Isten megáldotta az életemet. Azt mondta, hogy nézd meg a zsebed, és tele volt a zsebem pontosan azzal a mennyiséggel, amire nekem szükségem volt.

Mindig az volt a vágyam, hogy *segíthessek* másoknak, hogy lássam azt a *boldogságot*, amit soha nem tudtam kifejezni. Én nem tudtam ezt kifejezni, de olyan mérhetetlen boldogság volt a szívemben, és azt hiszem nem csak azért mentem Izraelbe, hogy oda olyan jó menni, és az Egyházhoz tartozva oda kimehetek.

Hanem egyszerűen egy csodálatos *jelenlétében* lehettünk az Úrnak, ugyanis Isten mindenhol jelenlévő teljesség. Valami *különleges öröm* járja át az embert és árad az ember életében. Én mindkét alkalommal eddig olyan nevetésben és örömben voltam ott, hogy időnként szégyelltem magam a koromnál fogva, és furcsának találtam, hogy egyfolytában csak nevetek és boldog vagyok.

És annyit szeretnék még elmondani nektek, hogy az Úr megdicsőüljön, hogy mióta a kegyelemről hallunk tanításokat, én az első alkalommal olyan szabadságot éreztem a szívemben, és picit hátranéztem, és láttam az arcotokon azt a *végzetlen boldogságot*, amit a kegyelem elvégzett.

Engedjétek meg, hogy elmondjam, hogy Isten *kegyelme* az, ami árad, ahogy hallottuk, ma is, hogy rétegről-rétegre, napról-napra, dicsőségről-dicsőségre. De egy valamit tudnotok kell, hogy ezt a *kegyelmet követi a hitetek*. A kegyelem az, amit Isten *megígért*, amit el tudtok *fogadni*, és ezáltal jön a *hit*, amit Isten kitöltött a szívünkbe.

És azt mondja Isten Igéje, hogy Istentől születtünk, és az Ő hite, ami kitöltetett a szívünkbe, az kiárad, és tudod-e, hogy ennek a *hitnek jutalma* van, a gazdag, *áldott élet*, és a *szent egészség*. Hallelúja! Dicsőség Istennek.

Jim Sanders: Pásztoraink hosszú éveken át munkálkodnak, a nyájuk építésében az ország különböző részein. Sok mindenben mentek keresztül, és az Úr *kegyelme* az, ami *kiemel* minket ezekből a nehéz helyzetekből.

Sok evangélizáció van még, amit el kell végeznünk. Romániából jöttünk haza, két hosszú út és két szép alkalom után vagyunk. Ott is épülnek a gyülekezetek. A *változásokat* Isten kegyelme hozza az életünkbe, és közben mi pedig *növekszünk* szellemben. Több munka van, mint, hogy csak evangélizálunk és pásztorolunk.

Ki kell *lépni* mindenkinek a saját *helyére*. Van, akinek az a dolga, hogy *behozza* az újakat a gyülekezetbe. Nagyon fontos hely ez, mert különben csak a pokol szélesíti ki a torkát, és többet nyel el. Tágra nyitja a száját, és *elnyeli* ezeket a *szegény tudatlanokat*, akik nem tudják az Evangéliumot.

Etiópiába megyek Joe Christiannal december 14-én, egy kis terepfelmérésre. És elmondtam már Joe-nak, hogy itt az ideje, hogy elkezdjenek ott is evangelizálni, akik az Úrét. Etióp zsidóságot tanít már harmadik éve, és ez az *akadémikus tudásanyag* nagyon kedves lehet, de *gyümölcsöt* is kell teremnünk.

Az elveszettekhez ki kell *nyúl*ni, és most így a programokat, a terveket elkészítjük. Megint másoknak a kapcsolatai *Svájcba* nyúlnak ki. Magyar kapcsolatok ezek, és ezért ott is lesz egy újabb lehetőségünk a közeljövőben egy evangelizációra.

Mostanában az a látásunk, hogy megtaníttuk őket, hogy hogyan kell az *elveszetteket az Úrhoz vezetni*. Ha Isten kegyelméből ezt megértik, és Isten jelenléte és képességei jelen vannak, akkor nagyon könnyű ez a munka. Azért olyan könnyű, mert az ember észreveszi, hogy valójában ezt a munkát az *Úr végzi*. És ezen elcsodálkozik néha az ember, hogy mennyire egyszerű.

Itt Magyarországon mennél idősebb valaki, annál jobb. Ha valaki elérte a 80 évet, akkor mindenki meghallgatja a korára való tekintettel, naponta két-három üdvösség születik. Nézttem egyszer, hogy munkásemberek kicsit hangoskodtak az utcán, és odament hozzájuk egy 80-90 év körüli néni, és felemelte a hangját, hogy hogyan viselkednek, így nem lehet viselkedni az utcán. És bizony figyeltek rá. Az igazán ősz hajú, idős nénikéknek nagyobb a szavuk, mint gondolnátok, a rendőrségnek is meg tudja mondani a magáét egy idős néni, és tiszteletben tartják a korát.

Vagyis úgy látom, hogy itt a fiatal generáció sokkal jobban meghallgatja az idősebbeket. Ki kell mennünk, és használni kell az előnyeinket, mindenki képes erre. Ezért tanultuk ezt meg, hogy utána az *Úr munkáit* tudjuk végezni. Képzeld el, ha mindenki végzi ezt...

Egyszer egy piros lámpánál megálltunk, és egy fiatalember odajött az autónkhoz, benyújtott valamit az ablakunkon. A mi üdvösségi imánkat nyújtotta be. Más keresztények voltak ők, de ezt az üdvösséget hirdették, ami az Ige. Tehát ez nem a mi üdvösségi imánk, ez az Úr Jézus *Krisztus üdvösségi imája*. És nagyon felemelő volt, hogy megajándékoztak vele minket. Más keresztények is szabadon szólhatják az üdvösség imáját. Meg is teszik.

A hagyományos, *történelmi* egyházakban halljuk, hogy nagyon *sok újjászületés* történik. Újjászületnek valójában, és nagyon nagy örömmel üdvözöljük ezeket. Az Úr maga cselekszi ezeket, és *Ő* használja a közbenjáró imáinkat, hogy ezek megtörténjenek, biztos vagyok ebben.

Az egyik vidéki alkalmunkra egy asszony jött vissza, aki évekkal ezelőtt megtapasztalta az Úr *gyógyító kegyelmét* a családjában, a gyermekével kapcsolatban. Most visszajött és elmondta, hogy nagyon szívesen megszervezné a *Svájcban* élő magyarok számára, ezt a fajta, gyógyító munkát, az evangelizációt. Az Úr onnan is terjeszkedni fog tovább. Elfogadjuk ezeket a munkákat, és meghívásokat. *Nyílnak* ezek, egyik a másik után.

Ha evangélistáink alkalmakat tartanak, hozzátok el az újakat ezekre az összejövetelekre, had tudjanak ők is munkálni. *Egyért* is megéri elmenni. Egyszer egy evangélista nagyon szomorú napot zárt, mert összesen egy ember született újjá, akinek a neve Billy Graham volt. Ha tudta volna ez az evangélista, hogy aznap milyen halfogás volt?

Idén voltak olyan üdvösségek az utcákon, a tereken, hogy az illető elmondta, harminc, negyven éve hétről-hétre, gyakorolja a vallását, rendszeresen ott volt az egyházában, valami szolgálata is volt ott, és azon a napon *született újjá*.

Nem volt újjászületve addig, most már *megvan benne* Isten örök élete, és beteljesedett Szellemmel. Az Úrnak az *öröme* így meg van bennünk, és növekszünk, és ez még növekedni fog. Nem csak *mi* növekszünk az Ő kegyelme által, hanem a növekedésünk által *mások* is növekedésre jutnak, és ez a munka tovább gyűrűzik más keresztyén körökben is.

Nem szabad megvetni a kicsiny kezdetet, és a *növekedést* mindannyian meg fogjuk tapasztalni. Izgalmas idők ezek. Szeretettel járunk. Pásztori üzenetet hallottatok ma. Dicsérjük érte az Urat. Ámen!

A függőleges vonallal jelölt részek más fordításból származnak.

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu